

JAK TO VIDÍM JÁ...

Každý rok tento den znovu vidím svoji maminku, jak sedí na zápraží naší chalupy, ve které jsme bydleli, a pláče. Nad našimi hlavami hučela letadla Antonov, která šla na přistání v Mladé-Milovicích.

Pokaždé se zamýšlím nad tím jak okupace naší země (v prvních dnech po 21.8.1968 to byla okupace pro všechny, snad mimo pár komunistů z ÚV KSČ, ale posléze pro většinu národa "internacionální pomoc") vojsky Varšavské smlouvy zdevastovala morálku lidí, naučila nás ohýbat záda, uhýbat pohledem, ničeho si nevšímat, do ničeho nemluvit, nic nekritizovat, vstupovat do KSČ pro kariéru...

S přibývajícím věkem naší demokracie se tyto záporné vlastnosti v plné míře projevují. Projevují se napříč celou společností, mezi nestraníky, partajníky, myslivci, chovateli, lékaři, strojuvůdci, členy ODS, KSČ atd. Ten z nás, kdo si myslí, že nás spasí nějaká partaj nebo partaje, se velmi mýlí.

Přeji si, aby se ta mlčící většina v našem městě, v naší zemi už pořádně ozvala. Víím, že to není lehké, ale budu se ozývat.

František Klouček

PS: Když slyším ruštinu, ježí se mi všech pět vlasů na zátylku.